

Οσία Συγκλητική

5 Ιανουαρίου 2025

[Περισσότερες πληροφορίες πατήστε εδώ...](#)

Βιογραφία

5 Ιανουαρίου ...

Οσία Συγκλητική ...

Συγκλητική λιποῦσα δουλείαν βίου ,
Κλητοῖς Θεοῦ σύνεστι δούλοις ἐν πόλῳ ...

Η Αγία Συγκλητική γεννήθηκε το 270 μ.Χ. στη Μακεδονία , οι γονεῖς της ἦταν πλούσιοι και
Ευσεβεῖς Χριστιανοί ,

προτίμησαν την Αλεξάνδρεια να εγκατασταθoύν μόνιμα , γιατί εκεί υπήρχαν περισσότεροι
Χριστιανοί ...

Αρχιεπίσκοπος Αλεξάνδρειας ἦταν Ο Μέγας Αθανάσιος , για Τον οποίο είχαν ακούσει πολύ καλά
λόγια , όταν εγκαταστάθηκαν το πρώτο τους μέλημα ἦταν να Τον γνωρίσουν ,

η γνωριμία μαζί του βοήθησε να γνωρίσουν καλύτερα τις Χριστιανικές Αλήθειες και η Κόρη τους
Συγκλητική να διδαχθεί τον δρόμο της Αρετῆς ...

Κατάφεραν να Την μορφώσουν όσο καλύτερα μπορούσαν , δίδοντας της συγχρόνως και
Χριστιανική ανατροφή , τότε ἄρχισαν να φαίνονται τα πλούσια ψυχικά Της Χαρίσματα , που την
έκαναν να ξεχωρίζει από τους συμμαθητές της ,

η σωματική της ομορφιά ἦταν για τους νέους μια πρόκληση , τα προξενιά ἐφθάναν στους γονεῖς
της , το ένα μετά το ἄλλο , πολλοί ἦταν οι νέοι που Την ζητούσαν σε γάμο ...

Όταν οι γονεῖς της θεώρησαν ότι ἦταν ἑτοιμη για γάμο , ἄρχισαν διακριτικά να την πιέζουν , για να
την πείσουν χρησιμοποιούσαν το επιχείρημα , ότι θέλουν απογόνους στην οικογένεια τους ,

η Συγκλητική δεν συμφωνούσε με την ἀποψη των γονιών της ,

διότι Την ενδιέφερε μόνο Ο Ουράνιος Νυμφίος Χριστός , Αυτόν ήθελε να υπηρετήσει ...

Τα δάκρυα των γονιών και των συγγενών , δεν Την συγκινούσαν , ζούσε Ασκητική ζωή με συνεχή Προσευχή και Νηστεία ,

έλεγε ότι είναι το μοναδικό γιατρικό , για το σώμα και την ψυχή , θεωρούσε τη Νηστεία μια από τις μεγαλύτερες Αρετές ...

Όταν πέθαναν οι γονείς της , χάρισε την περιουσία Της στους πτωχούς και στα ορφανά της Αλεξάνδρειας , έφυγε από την πόλη και εγκαταστάθηκε σε έρημη τοποθεσία Ιδρύοντας Μοναστήρι ,

εκεί εφάρμοσε τους δικούς Της Ασκητικούς κανόνες , πλήθος γυναικών Την ακολούθησαν και επέλεξαν να Μονάσουν κοντά της ...

Ήταν για όλες παράδειγμα και υπόδειγμα Μοναχής , τις ευχαριστούσε να συνομιλούν μαζί Της , να Ασκούνται στην υπακοή και στην ταπείνωση , η Ίδια φρόντιζε να μην βλέπει κανείς την προσωπική της ζωή και τα έργα Της , δεν ήθελε καμιά ανθρώπινη διαφήμιση ,

ο στόχος Της ήταν πώς θα κάνει το καλό και πώς θα το κρύψει από τους άλλους , ήταν γεμάτη από Πίστη , Έλαμπε από Χαρά και ταπείνωση ...

Όσο περνούσε ο χρόνος , άρχιζαν να Ανθίζουν οι Αρετές Της , οι Ευωδίες έφθαναν σε όλους τους ανθρώπους , ήταν πάντα πρόθυμη να συμβουλευεί και να Διδάξει τις Μοναχές όταν της το ζητούσαν , Την ρώτησαν πώς πρέπει να πολεμούμε τον διάβολο ,

τους έδωσε την εξής απάντηση , να γνωρίζουμε ότι όσο ανεβαίνουμε τα Πνευματικά σκαλοπάτια , τόσο ο διάβολος προσπαθεί να μας πολεμήσει , με τις παγίδες του , για αυτό πρέπει να είμαστε πάντοτε Άγρυπνες στους λογισμούς που συχνά μας πολεμούν ...

Ο εχθρός μας προκειμένου να γκρεμίσει τον οίκο της ψυχής μας , η από τα θεμέλια τον γκρεμίζει , η από την σκεπή , δένει πρώτα τον νοικοκύρη , μετά κυριεύει όλα τα πράγματα του οίκου του , το θεμέλιο της ψυχικής μας οικίας είναι τα καλά Έργα ,

η σκεπή είναι η Πίστη μας , τα παράθυρα είναι οι αισθήσεις μας , αυτά χρησιμοποιεί προκειμένου να μας πολεμήσει ο εχθρός , για αυτό όποιος στέκει να Προσέχει να μην πέσει ...

Αυτός που έπεσε έχει μόνο μια φροντίδα , πώς να σηκωθεί , ενώ αυτός που στέκει πρέπει να φυλάγεται συνέχεια για να μην πέσει , κανείς από μας δεν πρέπει να κατηγορεί τον πεσμένο , αλλά να φοβάται για τον εαυτό του ,

μήπως γλιστρήσει και πέσει στο βάθος του γκρεμού , για εκείνον που στέκει υπάρχει διπλός ο φόβος και ο κίνδυνος , όταν τον πολεμά ο εχθρός του , να μην ολιγοψυχήσει και επανέλθει στα παλιά του πάθη , να προσέχει να μην εξαπατηθεί από την υπερηφάνεια του ...

Ο εχθρός μας αφού μεταχειριστεί όλα του τα όπλα , αφήνει τελευταίο την υπερηφάνεια , το

μεγαλύτερο καταστρεπτικό δηλητήριο με το οποίο ποτίζει την ψυχή μας , την κάνει να φαντάζεται ότι γνωρίζει εκείνα που δεν ξέρουν οι άλλοι και να πιστεύει ότι ξεπερνά τους άλλους στις νηστείες ,

ότι έχει περισσότερες αρετές και το χειρότερο την κάνει να ξεχνά τις δικές της αμαρτίες , η αιτία της υπερηφάνειας είναι η παρακοή και το γιατρικό της , η υπακοή για αυτή τη Διδασκαλία και την συμπεριφορά Την φθόνισε θανάσιμα ο διάβολος , προσπαθούσε να βρει τους δικούς του διαβολικούς τρόπους να Την εξοντώσει ...

Έβλεπε ότι η Συγκλητική είχε χωθεί για τα καλά στα δικά του χωράφια , αφαιρώντας του καθημερινά τμήματα από την ανθρώπινη περιουσία του , τότε έπρεπε να βρει γρήγορα τρόπους να την βγάλει από την μέση , χτυπώντας Την στο σώμα κατάλληλα ,

της έδωσε τέτοιο πόνο στα εντόσθια της , που δεν μπορούσε κανείς να Την βοηθήσει , της πλήγωσε τον πνεύμονα , θα μπορούσε εάν ήθελε να την θανατώσει , όμως ήθελε να το πετύχει με αργούς ρυθμούς , προκειμένου να Την τυραννήσει περισσότερο ...

Οι πόνοι Της ήταν ανυπόφοροι , ο πυρετός της κρατούσε συνέχεια συντροφιά , καθημερινά υπέφερε και έλιωνε σαν κερί , την αρρώστια Της την Αντιμετώπιζε μεγαλόψυχα , δεν κατάπεσε ούτε λιποψύχησε ,

είχε το κουράγιο και την Δύναμη να συμβουλεύει τις Μοναχές , που έδειχναν να τα έχουν χαμένα , τους έλεγε ότι δεν πρέπει ποτέ να είναι αμέριμνες οι ψυχές , που είναι Αφιερωμένες στον Θεό , γιατί βοηθούν τον εχθρό να ακονίζει τα δόντια του ...

Δεν υπάρχει κακός άνθρωπος έλεγε , που να μην έχει μέσα του μια σπίθα από καλοσύνη , όπως δεν υπάρχει και καλός που να μην έχει μέσα του κάποια κακία ,

πάντοτε συμβαίνει να βρίσκεται μέρος του καλού στους κακούς ανθρώπους , όπως υπάρχει και μέρος κακού στους καλούς ανθρώπους ...

Αγωνίστηκε με τις ανυπόφορες πληγές της , η σωματική Της δύναμη χαλάρωνε κάθε μέρα , δεν μπορούσε να φάει , να πιει , ούτε να κοιμηθεί από τους πόνους , τότε μάζεψε τις Μοναχές και τους είπε ότι σε τρεις ημέρες θα φύγει από κοντά τους ,

η Οσία Συγκλητική σε ηλικία ογδόντα χρονών , εγκατέλειψε την παρούσα ζωή και κέρδισε Την Αιώνια , που είναι η Βασιλεία των Ουρανών

Απολυτίκιο ...

Σοφία καὶ χάριτι , κεκοσμημένη σεμνή , ἀκλόνητος ἔμεινας , ὡς ὁ Ἰὼβ ὁ κλεινός , ἐχθροῦ ἐπίθεσιν· ὁθεν Συγκλητική σε , ἡ οὐράνιος δόξα , δέδεκται μετὰ τέλος , ὡς παρθένον φρονίμην , ἐν ἧ τῶν μεμνημένων σου ἀεὶ μνημόνευε